

[Landbrugsministeren.]

Særlig for så vidt angår de foran omtalte bestemmelser vedrørende imødegåelse af giftfaren bemærkes, at revisionsudvalget har udtalt, at den ved disse bestemmelser tilvejebragte ordning stort set har virket tilfredsstillende, og at udvalget mener, at der ikke bør foretages ændringer, der berører de til grund for denne ordning liggende principper. Derimod mener udvalget, at der til befolkningens betryggelse bør gennemføres visse skærper og yderligere foranstaltninger.

Udvalget har bl. a. stillet forslag om ændring af bestemmelserne vedrørende de til fareklasse A henførte midler. Disse midler, hvortil de meget giftige paration-midler hører, har hidtil kunnet købes af enhver over 16 år, og dette forhold har med mellemrum været genstand for kritik bl. a. i dagspressen. Udvalget har på baggrund heraf foreslået, at disse midler forbeholdes personer, der har en erhvervsmæssig interesse i midlernes anvendelse, medens alle andre henvises til at anvende de mindre farlige midler i fareklasserne B og C. Da giftnævnet anmodede om, at sådanne bestemmelser blev gennemført hurtigst muligt, er der den 5. januar 1961 udstedt en tillægsbekendtgørelse med det af revisionsudvalget foreslåede indhold.

Udvalget har endvidere foreslået, at tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse A gøres betinget af, at forhandlerne betaler en periodisk afgift, da dette må antages at ville medføre, at kun forhandlere, der kan regne med et salg af en vis størrelse af disse midler, vil søge sådan tilladelse. Det forekommer mig rimeligt, at der på denne måde tilstræbes en begrænsning i kredsen af forhandlere, der handler med disse midler, til kun at omfatte de forhandlere, der i deres kundekreds har personer, der er berettiget til at anvende disse midler. Forslag om den fornødne bemyndigelse til at opkræve sådan afgift indeholdes i lovforslagets § 19, stk. 4. Som det fremgår af denne bestemmelse agtes disse afgifter anvendt til nedbringelse af udgifterne ved kontrollen med, at forhandlerne overholder de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til loven.

I øvrigt skal jeg med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget henvise til de

udførlige bemærkninger, der ledsager forslaget.

Endelig skal jeg anføre, at det er tanken at udfærdige en bekendtgørelse i overensstemmelse med det af udvalget i betænkningen afgivne forslag og så vidt muligt at lade denne bekendtgørelse træde i kraft samtidig med loven.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forhøjelse af tobaksafgifter.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1738, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 137).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Retoff: Udvalget har holdt 4 møder og haft samråd med finansministeren. Udvalget har modtaget henvendelser fra Tobaksarbejder-Forbundet i Danmark, forbundets afdelinger i Odense og Esbjerg, Bornholms Tobakshandlerforening, Cigarmagerlauget, en kreds af mindre cigarfabrikanter og Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening af 20. juni 1875.

Under udvalgsbehandlingen er det oplyst, at tobaksbranchen vil foretage visse forhøjelser af priserne på forskellige tobaksvarer for at opnå en avanceforøgelse. Dette vil medføre, at disse tobaksvarer kommer ind i en højere takstklasse, så at det provenu, lovforslaget har sigtet på, vil blive forhøjet vel nok med 15-20 mill. kr. i forhold til det, der var tilsigtet.

Finansministeren har derfor stillet 4 ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalgets medlemmer med undtagelse af det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

[Retoff.]

Ændringsforslag nr. 1 til § 1 går ud på en nedsættelse af den foreslåede forhøjelse på cigaretter fra 1,50 øre pr. stk. til 1,39 øre. Dette vil give plads for en avanceforøgelse til branchen på 5½ mill. kr., og detailhandelen vil deraf få de 5 mill. kr., nemlig en øget fortjeneste på 0,1 øre pr. cigaret, altså en forhøjelse på 2 øre for en 20 stk.s pakning. Grossisterne vil altså få ½ mill. kr. mere, nemlig 0,01 øre pr. cigaret, hvilket lyder af meget lidt, men bliver til noget, når der er tale om en omsætning af denne størrelse. Endvidere foreslås afgiftsskalaernes satser for røgtobak nedsat fra lovforslagets 5 kr. pr. kg til 4 kr.

Ændringsforslag nr. 3 til § 4 går ud på at ændre lovforslagets værdisats på 45 pct. for cigarillos til 42,5 pct. og at forhøje værdigrænsen for cigarer fra 75 øre til 80 øre pr. stk. Dette vil betyde et provenutab. Derfor går ændringsforslaget ud på samtidig at forhøje satsen for de stykbeskattede cigarillos til 13,6 øre pr. stk. og for cerutterne og de stykbeskattede cigarer til 19 øre pr. stk.

Ændringsforslag nr. 2 til § 3 går ud på at mildne overgangen med henblik på efterbeskatningen, et forhold, den højtærede finansminister allerede var inde på ved lovforslagets første behandling.

Ændringsforslag nr. 4 går ud på, at der indsættes en ny paragraf efter § 5, hvorved der fastsættes regler for beskatningen af de tobaksvarer, der sædvanemæssigt udeles uden vederlag til personer, der er beskæftiget ved fremstilling af tobaksvarer.

Som allerede tidligere nævnt er ændringsforslagene tiltrådt af udvalgets medlemmer med undtagelse af det ærede medlem hr. Aksel Larsen, og jeg kan på mit partis vegne anbefale, at ændringsforslagene vedtages.

Til slut vil jeg gerne takke den højtærede finansminister for hans løfte om, at han vil stille forslag om forhøjelse af børnetilskuddet til det tredje barn.

Jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Harald Nielsen: Ændringsforslagene giver mig ikke anledning til særlige bemærkninger; dem har det ærede medlem hr. Retofft jo lige gjort rede for. Virkninger af disse

ændringsforslag er ganske enkelt, at provenuet af det lovforslag, som den højtærede minister i sin tid mødte med, bringes ned fra ca. 120 mill. kr. til 105 mill. kr., og det bliver så nogenlunde i overensstemmelse med, hvad Tobaksfabrikantforeningen har ønsket, når man endelig skulle skride til en forhøjelse af tobaksafgifterne.

Vi har modtaget forskellige protester fra dem, der virker inden for tobaksindustrien; det er ganske naturligt, og jeg kan i og for sig beklage, at vi ikke har kunnet tage hensyn til de mindre fabrikanter, der står uden for fabrikantforeningen. Så vidt man kan se, rammes de hårdere, end i og for sig rimeligt er, men vi har ikke fundet nogen udvej til at lave en særordning for dem.

Da lovforslaget var til første behandling, beklagede jeg mig over for den højtærede finansminister over, at vi ikke havde Den økonomiske Årsoversigt til rådighed, så vi kunne have et virkeligt overblik over statens finansielle og landets økonomiske stilling og dermed også over, om det virkelig var nødvendigt, når man ville gennemføre en skattelettelse på 400 mill. kr., da at kompensere den med en ekstra beskatning af tobakken på de 100 mill. kr., som finansministeren dengang regnede med. Jeg fik ingen oplysninger om, hvorledes det stod til med Den økonomiske Årsoversigt. Jeg fik heller ikke nogen egentlig forklaring på, hvorfor en skattelettelse på 400 mill. kr., når den ikke var ledsaget af ekstraskatter på 100 mill. kr. på forbrugsvarerne, skulle ryste vor økonomi og ryste valutabalancen.

Nu hører jeg imidlertid, at det ærede medlem hr. Poul Møller har fået tilstillet et korrekturaftryk af Den økonomiske Årsoversigt. Det skal jeg ikke indvende noget imod, men jeg synes, det havde været rimeligt, at andre ordførere, der også har efterlyst oversigten, havde fået lignende oplysninger. Jeg ved ikke, om det er udtryk for, at de radikale nu i strid med, hvad der ellers tidligere har været tilfældet, begynder at nære en særlig forkærlighed for de konservative, hvad jeg naturligvis ikke skal indvende noget imod, men i hvert fald vil jeg gerne have en forklaring på denne forskelsbehandling. Det er også lidt ejendommeligt for os, der arbejder med disse sager, at kunne læse uddrag af Den økono-

[Harald Nielsen.]

miske Årsoversigt i Berlingske Aftenavis. Vi har ikke fået den, vi har ikke været i stand til at studere den. Jeg vil gerne have en forklaring herpå, for jeg synes, det bør være sådan, at man ikke under behandlingen af et lovforslag kan tilstille den ene ordfører oplysninger, som ikke også de andre ordførere får del i.

Som sagt, vi ville gerne have haft en noget større skattelettelse, og vi mente også, der var grundlag herfor, hvis man også kunne tænke sig at lade staten spare, hvis man også kunne tænke sig at skride til besparelser i statens forbrug; men jeg forstod på den højtærede finansminister, at det var han ikke indstillet på, og det beklager jeg. Jeg synes, det er lidt kedeligt, at vi har en finansminister, som slet ikke føler sig forpligtet til, når han skal overveje forbrugsbegrænsende foranstaltninger, også at se på statens svulmende budget og undersøge, om det ikke var muligt for staten på visse områder at bringe sit forbrug ned. Det synes den højtærede finansminister fuldstændigt at overlade til oppositionen, og når vi så kommer med forslag i så henseende, afvises de som noget luftigt noget, som den højtærede finansminister ikke vil have med at gøre. Jeg er meget ked af, at det virkelig forholder sig sådan.

Når vi alligevel trods disse forskellige indvendinger kan tiltræde det foreliggende lovforslag, skyldes det, som vi også har skrevet i betænkningen, at vi i og for sig principielt ikke har noget imod, at man lægger skat på det luksusbetonede forbrug for derigennem at kunne lette skatten på indtægt; men på den anden side har vi den opfattelse, som vi længe har gjort gældende, at det er forkert, at beskatningen indgår i vort pristal. Nu forstod jeg på den højtærede finansminister, at han ikke ville være med til isoleret at tage disse forbrugsafgifter ud af pristallet. Den højtærede finansminister synes at være mere tilhænger af, at man tager samtlige skatter ud af pristallet, og det stiller vi altså forslag om.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget med de stillede ændringsforslag til vedtagelse, ligesom jeg kan anbefale lovforslaget i sin helhed til vedtagelse, når vi kommer til tredjed behandling.

Poul Møller: Jeg skal ikke fremsætte politiske eller økonomiske bemærkninger ved denne andenbehandling af tobaksafgiftslovforslaget. De bemærkninger, vi kan have at gøre, vil jeg fremsætte, når vi er blevet færdig med hele skattelovskomplekset og har afsluttet arbejdet i udvalget om udskrivningsloven.

Imidlertid vil jeg straks her sige, at når vi stemmer for det foreliggende lovforslag, gør vi det i forventning om, at der kan foregå en fuldstændig fri forhandling vedrørende udskrivningslovgivningen, og at der under denne forhandling også kan indgå de synspunkter, som jeg fremførte i tirsdags ved første behandling af udskrivningslovforslaget både vedrørende skalaens udformning, vedrørende børnetilskuddene, — et problem, som vi jo allerede har berørt — vedrørende besparelser og vedrørende opsparringsfremmende foranstaltninger inden for landets skattelovgivning. Ud fra denne forventning kan vi bidrage til det foreliggende lovforslags gennemførelse, således som lovforslaget vil komme til at se ud med de foreslåede ændringer.

Jeg vil gerne føje til, at jeg takker den højtærede finansminister for det tilsagn, han har givet om at overveje en omlægning af hele tobaksafgiftssystemet, således at det, der skete i udvalget, ikke i fremtiden behøver at gentage sig, nemlig at vi pludselig overraskes af, at en afgiftsforhøjelse, som den højtærede minister har vurderet til 100 mill. kr., i virkeligheden skal indbringe 120 mill. kr., fordi den højtærede minister allerede har regnet med, at der skal ske en prisforhøjelse, der vil give ham 20 mill. kr. mere, end lovforslaget egentlig indeholder. Vi er fuldstændig klar over, at det kan være nødvendigt af og til at revidere disse love. Men jeg synes, det er helt urimeligt, at brancher og erhverv skal leve og handle ud fra den forudsætning, at hver gang deres omkostninger stiger, så at de må forhøje priserne, skal staten have 60 pct. af enhver lønforhøjelse, prisforhøjelse, papirforhøjelse og emballageforhøjelse inden for den pågældende branche. Det synspunkt blev anerkendt i sin tid vedrørende øl-, spiritus- og vinbeskatningen, og man nåede frem til faste afgiftssatser, så at staten er neutral over for prisstigninger og ikke direkte in-

[Poul Møller.]

teresseret i, at priser, lønninger og omkostninger kommer til at stige så meget som muligt inden for de pågældende erhverv. Jeg forstår det tilsagn, der er givet i betænkningen, således, at finansministeren vil overveje et tilsvarende system for tobaksbeskatningens vedkommende, og jeg håber, der vil komme noget godt ud af det.

Vi kan altså tiltræde ændringsforslagene. Yderligere politiske og økonomiske betragtninger vil jeg vente med at fremsætte, indtil vi har set afslutningen på det samlede skattearbejde.

Aage Fogh: Jeg vil gerne anbefale det foreliggende lovforslag i den udformning, man er nået frem til under udvalgsbehandlingen.

Også vi ser det som en stor fordel, at man er gået til betydelige lettelser i personbeskatningen, og når den højtærede finansminister har ment, at en vis dækning af hensyn til økonomien vil være nødvendig, er vi tilfredse med, at den tages på dette område, hvor man i sandhed kan sige at skatteyderne, altså i dette tilfælde rygerne, selv kan bestemme skattens størrelse.

Aksel Larsen: Da vi havde lovforslaget til første behandling, oplyste jeg, at en betingelse for, at socialistisk folkeparti skulle kunne medvirke, var, at vi fik taget fat på afviklingen af tøjskatten og visse andre indirekte skatter. Vore forslag herom blev jo behandlet med velvilje fra alle sider i tinget allerede den 1. februar, men vi har ikke mærket ret meget til denne velvilje senere, og vi har i udvalget ikke hørt noget om, hvorvidt man vil medvirke til at få dem vedtaget eller i hvert fald få påbegyndt afviklingen af tekstilskatten.

Under disse forhold ser vi os ikke i stand til at medvirke til gennemførelse af en forhøjelse af tobaksbeskatningen.

Må jeg i øvrigt sige, at det over for udvalget ikke er dokumenteret, at statens provenu af de samlede skatter vil gå ned, selv om udskrivningslovforslaget vedtages i den af ministeren foreslåede affattelse, og jeg har en formodning om, at statens provenu af skatterne formentlig vil stige — uanset at der foretages en lettelse af skatterne — i forhold til de indtægter, folk har

haft. Den højtærede finansminister har hævdet, at han nok ser sig i stand til at give afkald på 300 mill. kr. i form af skattelettelser og i form af øgede børnetilskud, ganske vist sådan at forstå, at dette på en måde bliver på papiret, at det bliver i forhold til de skatter, folk skulle have betalt, hvis ændringerne ikke blev gennemført, men altså ikke betyder, at staten får disse 300 mill. kr. mindre i samlede indtægter. Det forekommer mig, at en sådan erklæring fra den højtærede finansminister kan virke noget vilkårlig, og det er ikke ved forhandlinger nogetsteds sandsynliggjort, at det er rigtigt at stille sig på det standpunkt, at netop de 300 mill. kr. er, hvad der er taleligt, og at man ikke kan gå videre.

I øvrigt må jeg også bemærke, at blandt de henvendelser, udvalget har modtaget, er der en fra tobaksarbejdernes afdeling i Odense, og den forekommer mig at udtrykke noget ganske rigtigt, når den siger, at hvis det virkelig skulle være sådan, at staten er i bekneb for penge, kan den skaffe sig dem ved at spare på de uproduktive udgifter, ved at spare på militærudgifterne.

Jeg vil samtidig minde om de forslag og ideer til forøgelse af statens skatteindtægter, som jeg har stillet fra denne talerstol dels ved første behandling af lovforslaget om amtsskatternes forhøjelse, dels ved første behandling af forslagene til udskrivningslov og ligningslov.

Hvad ændringsforslagene angår, kan vi ikke have noget imod, at de gennemføres. Det ser jo ud til, sådan som de er udformet, at provenuet vil blive lidt større end oprindeligt af den højtærede finansminister anslået, da han fremsatte sit lovforslag i tinget. Det kan vi ikke have noget imod, for så vidt som dette ekstra provenu bruges til at forøge børnetilskuddet til det tredje barn.

Jeg beklager dog, at det ikke er muligt, men jeg har ikke kunnet se, det var teknisk muligt, at tage hensyn til de indvendinger, de mindre cigarfabrikanter har fremført over for udvalget, indvendinger, som sandsynliggør, at de på grund af særlige forhold bliver økonomisk vanskeligt stillet ved gennemførelsen af den nye beskatning. Det ser for mig — og jeg tror for hele udvalget — ud, som om det er en teknisk umulighed

[Aksel Larsen.]

at råde bod på dette ved en anden udformning af skattesatserne.

Det afgørende er naturligvis, at selve lovforslaget, såvel i den oprindelige som i den ændrede form, medfører en forhøjelse af tobaksbeskatningen, og det kan vi under de givne forhold ikke godkende. Det er der andre der heller ikke kan. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen har i Demokraten, Århus, jeg tror, det var den 7. marts, skrevet en artikel, hvori han forklarer, at han kunne forstå, om man forhøjede tobaksafgiften for at begrænse folks rygning, eftersom det skulle være skadeligt at ryge; men hvis man skulle gøre det ud fra et sådant synspunkt, skriver det ærede medlem hr. Holger Eriksen, måtte man foretage en ganske anderledes prohibitiv forhøjelse af afgiften. Det gør man ikke, man foretager en meget beskednen forhøjelse for at sikre, at forbruget ikke går ned. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen skriver videre i sin artikel — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„Dertil kommer, at der ikke findes en skat, der rammer underklassen så hårdt som netop cigaretafgiften. For et par år siden foretog statistisk departement en undersøgelse af de indirekte skatter og kom til det resultat, at en del af dem, nemlig bilafgifterne, var progressive. De fleste var neutrale, hvilket vil sige, at de ramte rig og fattig lige hårdt, altså ganske uden hensyn til indtægter, men tobaksbeskatningen var degressiv, hvilket vil sige, at den procentuelt ramte de dårligst stillede borgere mere end de velhavende. Det har utvivlsomt stadig gyldighed.

Nu har jeg nævnt, at gruppen med indtægten på indtil 15 000 (12 000 skattepligtig) vil få en skattelettelse på 72 kr. årlig. Hvis cigaretprisen sættes op med 2 øre, vil denne lettelse forsvinde, hvis vedkommende familie bruger blot 10 cigaretter om dagen. Et sådant forbrug er ingenlunde stort. Hvor både mand og

kone ryger, kommer man tit op på et forbrug af 1 à 2 pakker daglig. I sådanne tilfælde får de pågældende en stor forøgelse af deres skat, mens manden med de 465 000 kr. i indtægt nok kan få råd til at bruge sit sædvanlige cigaretantal og endda slippe billigere.

Man må undskylde mig, at jeg ikke kan få dette til at stemme med de socialdemokratiske skatteprincipper.“

Så vidt det ærede medlem hr. Holger Eriksen. Beregningerne er det ærede medlem hr. Holger Eriksens; jeg ved ikke, om jeg kan sige god for dem, men de ser særdeles sandsynlige ud, selv om det ærede medlem ser bort fra, at børnetilskuddet stiger. Under alle omstændigheder er der altså andre end medlemmer af min gruppe, som er utilfredse med det, der foregår her.

Jeg har ønsket at fremføre dette for yderligere at understrege det urimelige i på det foreliggende grundlag at foretage en sådan forhøjelse af tobaksbeskatningen.

Grøndahl: Som jeg sagde ved lovforslagets første behandling, ville vi i princippet være enige med den højtærede finansminister, hvis forslaget betød, at en nedsættelse af de direkte skatter kompenseredes med forøgelse af de indirekte skatter på nydelsesmidler. Så klart ligger det imidlertid slet ikke. Det resultat, vi har fået ud af den højtærede finansministers tidligere udviklede regnestykke fra fremsættelsestalen — i hvilket regnestykke indgik både ændring i indkomst- og formueskatten, ændring i den amtskommunale beskatning, bortfald af tillægsskat for unge ikke-forsørgere samt børnefradrag og børnetilskud — ser i sin enkelhed således ud: det tidligere gældende børnefradrag er blevet erstattet med børnetilskud til alle. Det koster statskassen ca. 135 mill. kr., og disse penge vil man nu for størsteparten hente ved en forøgelse af tobaksafgifterne. Staten giver altså også her med den ene hånd og tager med den anden. Da vi er modstandere af børnetilskud til forsørgere, hvis indtægter er så store, at de

[Grøndahl.]

på forsvarlig vis kan forsørge og uddanne deres børn ved egne midler, kan vi ikke støtte det foreliggende lovforslag, som betyder, at jævne folk gennem deres tobaksforbrug kommer til at betale en meget væsentlig del af de børnetilskud, som staten med rund hånd uddeler til alle, altså også forsørgere med store indtægter.

Hvad udvalgsbetænkningen angår, må vi beklage, at der i de stillede ændringsforslag ikke er taget hensyn til den tanke, som socialistisk folkeparti under lovforslagets første behandling gav udtryk for, nemlig at bortfald af den besværlige efterbeskatning, der forekommer os at være stødende over for borgerne ved statens lyst til at presse citronen til sidste dråbe, ville gøre loven langt lettere at administrere.

Finansministeren (Kjeld Philip): Jeg vil gerne begynde med at takke udvalget for dets meget hurtige arbejde. Det er jo altid ønskeligt ved lovforslag af denne art, at arbejdet gennemføres hurtigt, og det synes jeg man må have lov til at sige er lykkedes i dette tilfælde.

Jeg vil også gerne takke ordførerne for de partier, der agter at medvirke til dette lovforslags gennemførelse. At det vinder så bred en tilslutning, som tilfældet er, tager jeg som et godt varsel for det fremtidige arbejde vedrørende udskrivningsloven og ligningsloven.

Jeg vil også gerne bekræfte, at det under udvalgets forhandlinger har været drøftet, at det beløb, der indkom mere end oprindelig budgetteret, skulle anvendes til et ekstra børnetilskud til det tredje barn. Jeg vil over for et andet skatteudvalg bekræfte, at jeg er indstillet på at stille et sådant forslag.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen spurgte mig om, hvordan det kunne være, at det ærede medlem ikke havde fået et uddrag af Den økonomiske Årsoversigt. Jeg havde under første behandling det indtryk, at det i særlig grad var det ærede medlem hr. Poul Møller, der havde forsøgt ved et utvivlsomt stort arbejde at arbejde sig frem til visse tal, og da jeg havde et enkelt korrektur eksemplar tilovers, fandt jeg, at det var rimeligt at give dette til det ærede medlem, der var særlig interesseret deri. Havde jeg haft det indtryk, at også

det ærede medlem hr. Harald Nielsen var interesseret, skulle jeg gerne have givet det ærede medlem et eksemplar, hvis jeg havde haft det. Jeg beklager, hvis jeg herigennem har skuffet det ærede medlem.

Over for det ærede medlem hr. Harald Niensens betragtninger over statens svulmende budget og mangel på lyst til besparelser vil jeg sige, at ved første behandling var vi jo inde på, at de besparelsesforslag, som det ærede medlems parti er fremkommet med, ikke har fået så forfærdelig stor tilslutning ude i befolkningen. Derimod er det klart, at man som finansminister jo altid er interesseret i besparelser; det må imidlertid være besparelser, der er af en sådan art, at befolkningen også ønsker dem.

Jeg skal ikke forlænge diskussionen med mange ord om forholdet mellem denne beskatning og pristallet, kun gøre opmærksom på, at det, der her sker — når vi tager den samlede reform i betragtning — kun kan bevirke, at pristallet kommer til at gå nedad, ikke opad.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Poul Møller i, at vi bør undersøge den gældende tobaksafgiftslovgivning. Det er min hensigt en af de første dage, så snart jeg har fået udvalgets sammensætning klaret, at nedsætte et mindre, teknisk udvalg til at undersøge, om den form for tobaksbeskatning, vi i øjeblikket har, er hensigtsmæssig.

Det er mig naturligvis en skuffelse, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen og hans parti ikke mener at kunne være med til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Det forekommer mig, at i år bliver der først og fremmest tale om en reform vedrørende indkomstbeskatningen; så er det muligt, vi kan få en reform i forbrugsbeskatningen senere. Jeg vil gerne over for de beregninger, som den ærede medlem refererede, fremhæve, at det, der foreligger forslag om, i alle tilfælde betyder en lettelse for pristalsfamilien, og denne familie tager vi normalt som repræsentant for den mindrebemidlede del af befolkningens budget.

Harald Nielsen: Skønt jeg ikke ønsker at forlænge debatten, må jeg dog minde den højtærede finansminister om, at jeg ved lovforslagets første behandling beklagede mig over ikke at have Den økonomiske Årsoversigt. Jeg ved ikke, hvor stærkt man

[Harald Nielsen.]

skal beklage sig, og hvor kraftigt man skal udtale sig om, at man godt kunne ønske at have den, for at få den; men jeg har den bestemte opfattelse, at det ikke er rigtigt under udvalgsarbejdet med lovforslaget kun at tilstille den ordfører, der direkte begærede det, Den økonomiske Års-oversigt og at undlade at tilstille den til alle de øvrige ordførere. Det finder jeg forkert.

Det er meget udmærket, at den højtærede finansminister siger, at han naturligvis er tilhænger af besparelser på statens budget; men det, jeg er interesseret i, er at få at vide, om den højtærede finansminister, når han står over for at skulle gennemføre forbrugsbegrænsende foranstaltninger, selv tager sig på at gennemgå statens udgiftsbudget for at se, om staten dog ikke på visse områder kunne bringe sit forbrug ned. Det er ikke tilstrækkeligt at henvise til, at oppositionen har fremsat besparelsesforslag, der ikke har mødt tilslutning ude i befolkningen. Den højtærede finansminister har selv pligt til at gøre et arbejde for at bringe statens forbrug ned. Det kan ikke være sådan, at det altid er skatteyderne, man skal falde over, og at staten aldrig skal gå foran med hensyn til at bringe forbruget ned.

Aksel Larsen: Hvis jeg skal forstå den højtærede finansminister rigtigt, kan jeg kun udlægge hans udtalelse sådan, at det kan have lange udsigter med hensyn til at røre ved tøjskatten, og at det i hvert fald ikke vil ske i indeværende finansår eller overhovedet i indeværende år.

Den højtærede finansminister siger, at vi må først og fremmest have nedsat de direkte skatter, og så kan nedsættelsen af de indirekte skatter komme senere. Jeg er ikke enig med den højtærede minister — rent bortset fra at det første, man her foretager sig, ikke er en nedsættelse af de direkte skatter, men en forhøjelse af de indirekte skatter. Tidsmæssigt er det dog en kendsgerning, at det er i dag, man vil gennemføre forhøjelsen af tobaksbeskatningen, medens forslaget til udskrivningslov ligger i udvalg. Jeg er af den opfattelse, at de mest tyngende, de mest asociale af de indirekte

skatter bør afskaffes eller lettes først, og derefter bør man gå til nedsættelse af de direkte skatter. Jeg har ikke noget imod, at man nedsætter de direkte skatter, men jeg mener, at en så urimelig indirekte beskatning som tøjskatten burde have første-prioritet, når det drejer sig om skattelettelse.

Den højtærede minister beklager, at dette lovforslag ikke kan gennemføres i enstemmighed. Det har den højtærede finansminister vidst fra første behandling, hvor vi kategorisk sagde, at hvis vi ikke fik indrømmelser vedrørende tøjskatten, ville vi ikke være med. Det har ikke været muligt at aftvinge ministeren en nogenlunde klar udtalelse om regeringens stilling hertil før netop under debatten i dag. Vi ville have været parat til at stemme for forhøjelsen af tobaksafgifterne, hvis vi havde øjnet nogen mulighed for inden for en overskuelig fremtid at få en afvikling af tøjskatten, men da der ikke synes at være en sådan mulighed — i hvert fald er der ikke fremkommet udtalelser, hverken fra regeringen eller partierne — vil vi ikke være med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 4, således ændret, § 5, ændringsforslag nr. 4 om indsættelse af en ny paragraf og § 6 *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Jeg skal her afbryde mødet.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

[Formanden.]

2) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Om udvidet adgang til pension og hjælp).

3) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om Statsbanepersonalets Sygekasse.

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.

5) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

6) Første behandling af:

Forslag til lov om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav.

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring i lov om sundhedsvæsenet i Grønland.

9) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring i lov om Grønlands landsråd og kommunalbestyrelser m. v.

10) Eventuelt: Tredje behandling af:

Forslag til lov om forhøjelse af tobaksafgifter.

Mødet hævet kl. 10³⁷.

44. møde.

Fredag den 10. marts kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om gifte og sundhedsfarlige stoffer og forslag til lov om udryddelse af rotter.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigsministeren (Hans R. Knudsen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om gifte og sundhedsfarlige stoffer.

Den gældende giftlov er fra 1931, og i henhold til loven er der i tidens løb blevet udstedt i alt 16 bekendtgørelser. Da den tidligere indenrigsminister med fuld føje fandt det hensigtsmæssigt at søge bestemmelserne om gifte og sundhedsfarlige stoffer samlet i en mere klart affattet lov end den nugældende, nedsatte han i 1957 et udvalg til behandling af spørgsmålet om revision af loven om gifte og andre for sundheden farlige stoffer, og dette udvalg afgav i september måned 1959 en betænkning, der ligger til grund for det lovforslag, der i dag er blevet fremsat for det høje folketing.

I henhold til en af sundhedsstyrelsens medicinal-statistiske kontor udarbejdet oversigt over forgiftninger ved ulykkestilfælde i Danmark over en 7 års periode fremgår det, at der årligt behandles ca. 400 tekniske forgiftningsulykker på sygehusene. Den omhandlede statistik viser i øvrigt, at disse tekniske forgiftningsulykker medfører ca. 10 dødsfald om året. Indenrigsministeriet er derfor af den opfattelse, at der fortsat er behov for regler til at sikre, at forgiftninger forhindres i videst muligt omfang, idet man ligesom hidtil må have for øje, at adgangen til gifte og sundhedsfarlige stoffer til erhvervmæssige formål ikke hæmmes unødigt.

Udarbejdelsen af lovforslaget er derfor